

РЕШЕНИЕ

№ 35329

гр. София, 14.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 14.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9660**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 ДОПК.

Образувано е по жалба на „КАВИРА ДИЗАЙН“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя В. К. М., срещу решение № ПИ-289/01.09.2025 г. на Директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) С., в частта, в която е оставена без уважение жалба срещу разпореждане № С250022-137-0004544/15.08.2025 г.

Изложени са съображения за незаконосъобразност на акта, издаден при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Позовава се на разпоредбата на чл. 171 ДОПК. Основополагащи били моментът и начинът, по който са налагани обезпечителните мерки /ОМ/ - заповед за спиране на банковите сметки, тъй като не бил уведомен за тях и налагането им, не е получавал съобщения за предприемане на принудителни действия. Същите не следвало да се приемат като основания за спиране и/или прекъсване на давността съгласно разпоредбите на ДОПК. Твърди също, че връчването на заповедите за спиране на банковите институции не е равносилно на законосъобразно уведомяване на длъжника. Оспорва приложимостта на Закона за мерките и действията по време на извънредно положение. Позовава се на съдебна практика. Моли решението да бъде отменено, като бъдат отписани от данъчно-осигурителната сметка на лице публичните задължения за периоди до месец 08.2016 г.

В съдебно заседание жалбоподателят „КАВИРА ДИЗАЙН“ ООД, редовно уведомен, не се явява. Чрез управителя поддържа изложеното в жалбата и моли оспореното решение да бъде отменено. Прави възражение за прекомерност, в случай че ответната страна претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът Директор на ТД на НАП С., редовно уведомен, се представлява от юрк. Й., който оспорва жалбата и поддържа депозираното писмено становище. Административният орган бил изложил аргументи по отношение на спирането и прекъсването на давностния срок /чл. 172 от ДОПК/ относно задълженията на жалбоподателя. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност, в случай че жалбоподателят претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

Административен съд – София град, след като се запозна с твърденията на страните и приложените по делото писмени доказателства, установи следното от фактическа страна:

Срещу „КАВИРА ДИЗАЙН“ ООД, ЕИК[ЕИК], е образувано изпълнително дело № 22150023171/2015 г. за събиране на установени и изискуеми публични задължения във връзка с подадени данъчни декларации по ЗДДС, ЗКПО и ЗДДФЛ. Издадено е съобщение за доброволно изпълнение № С160022-149-0000111/19.02.2016 г. Съобщението е връчено на адреса на управление на дружеството.

На 01.09.2016 г. с разпореждане с изх. № С160022-105-0009365/08.04.2016 г. са присъединени задължения по изпълнително дело в размер на 1 149.52 лева. Разпореждането е връчено на адреса на управление на дружеството.

За обезпечаване на публичните задължения по изпълнителното дело е издадено постановление с изх. № С160022-022-0021188/01.09.2016 г. за налагане на обезпечителна мярка заповор върху налични и постъпващи суми по банковите сметки на дружеството, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление в размер на 18 926.51 лв., находящи се в ТБ „Българска банка за развитие“ АД, „Уникредит Булбанк“ АД и „Общинска банка“ АД.

Съгласно отговор на ТБ „Българска банка за развитие“ АД заповорът е наложен на 07.09.2016 г., но липсват достатъчно авоари за обезпечаване на вземането.

Съгласно отговор на ТБ „Уникредит Булбанк“ АД заповорът е наложен на 02.09.2016 г., но има предходно учреден залог по реда на ЗДФО.

Отправено е ИПДПО до „КАВИРА ДИЗАЙН“ ООД относно имущественото му състояние. От дружеството не е постъпил отговор.

Постъпило е на 04.08.2025 г. от „КАВИРА ДИЗАЙН“ ООД възражение/молба за прекратяване на изпълнителното дело по отношение на публични задължения за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2017 г. в размер на 20 253.95 лв., поради погасяването им по давност.

С разпореждане № С250022-1035-0299547/27.08.2025 г. на публичен изпълнител, на основание чл.225, ал.1, т.7 вр. чл.168, т.3 ДОПК, е прекратено събирането на задълженията по изпълнителното дело с период за доброволно плащане от 01.09.2016 г. до 31.12.2017 г., поради изтекъл давностен срок.

С разпореждане № С250022-137-0004544/15.08.2025 г. на публичен изпълнител е отказано погасяване на задължения със срок на доброволно изпълнение по изпълнителното дело. Прието е, че са предприети действия за спиране на давността съгласно разпоредбите на чл. 172, ал. 1, т. 5 ДОПК, като абсолютният давностен срок не бил изтекъл и поради това е формирал извод, че възражението за погасяване по давност не е основателно и като такова следва да се остави без уважение.

Не се прекратява по давност събирането на задълженията до м. 08.2016 г. по декларации, както следва:

1. Декларации - образец 6 за здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд и държавно обществено осигуряване с №220021501402133/19.02.2015 г., за периода от 01.01.2015 - 31.01.2015 г., с дата на доброволно плащане през 2015 г.

2. Декларации - образец 6 за данък върху доходите и приравнените на тях правоотношения с №220021501402133/19.02.2015 г., за периода от 26.02.2015 до 07.04.2015 г., с дата на доброволно плащане през 2015 г.
3. Декларации - образец 6 за здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд и държавно обществено осигуряване с №220021501402133/19.02.2015 г., за периода от 01.01.2015 - 31.01.2015 г., с дата на доброволно плащане през 2015г.
4. Декларации - образец 6 за данък върху доходите и приравнените на тях правоотношения с №220021501402133/19.02.2015 г., за периода от 26.02.2015- 07.04.2015 г., с дата на доброволно плащане през 2015 г.
5. Декларации - образец 6 за здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд и държавно обществено осигуряване с №220021502140766/12.03.2015 г., за периода от 01.02.2015 -28.02.2015 г., с дата на доброволно плащане през 2015г.
6. Декларации - образец 6 за данък върху доходите и приравнените на тях правоотношения с №220021502140766/12.03.2015 г., за периода от 26.03.2015 - 03.12.2015г., с дата на доброволно плащане през 2015г.
7. Декларации - образец 6 за здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд, държавно обществено осигуряване и данък върху доходите и приравнените на тях правоотношения с №220021503466075/20.04.2015 г., за периода от 01.03.2015 г.- 31.03.2015 г., с дата на доброволно плащане през 2015г.
8. Декларации - образец 6 за здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд, държавно обществено осигуряване и данък върху доходите и приравнените на тях правоотношения с №220021504408756/14.05.2015 г., за периода от 01.04.2015 г. -30.04.2015 г., с дата на доброволно плащане през 2015г.
9. Декларации - образец 6 за здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд, държавно обществено осигуряване и данък върху доходите и приравнените на тях правоотношения с №220021505313946/13.06.2015 г., за периода от 01.05.2015 - 31.05.2015 г., с дата на доброволно плащане през 2015 г.
10. Декларации - образец 6 за здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд, държавно обществено осигуряване и данък върху доходите и приравнените на тях правоотношения с №220021506443182/ 21.07.2015г., за периода от 01.06.2015 г. - 30.06.2015г., с дата на доброволно плащане през 2015 г.
11. Декларации - образец 6 за здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд, държавно обществено осигуряване и данък върху доходите и приравнените на тях правоотношения с №220021507226745/19.08.2015 г., за периода от 01.07.2015 г. -31.07.2015 г., с дата на доброволно плащане през 2015 г.
12. Декларации - образец 6 за здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд, държавно обществено осигуряване и данък върху доходите и приравнените на тях правоотношения с №220021507821145/11.09.2015 г., за периода от 01.08.2015 г. -31.08.2015 г., с дата на доброволно плащане през 2015 г.
13. Декларации - образец 6 за здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд, държавно обществено осигуряване и данък върху доходите и приравнените на тях правоотношения с №220021508692380/13.10.2015 г., за периода от 01.09.2015 г. -30.09.2015 г., с дата на доброволно плащане през 2015г.
14. Декларации - образец 6 за здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд, държавно обществено осигуряване и данък върху доходите и приравнените на тях правоотношения с №220021510187106/25.11.2015 г., за периода от 01.10.2015 г. – 31.10.2015 г. с дата на доброволно

плащане през 2015 г.

15. Декларации - образец 6 за здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд, държавно обществено осигуряване и данък върху доходите и приравнените на тях правоотношения с №220021510994734/23.12.2015 г., за периода от 01.11.2015 г. - 30.11.2015 г., с дата на доброволно плащане през 2015 г.

16. Декларации - образец 6 за здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд, държавно обществено осигуряване и данък върху доходите и приравнените на тях правоотношения с №220021600510515/21.01.2016 г., за периода от 01.12.2015 г. - 31.12.2015 г., с дата на доброволно плащане през 2015 г.

17. Декларации - образец 6 за здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд, държавно обществено осигуряване и данък върху доходите и приравнените на тях правоотношения с №220021601645556/23.02.2016 г., за периода от 01.01.2016 г. -31.01.2016 г., с дата на доброволно плащане през м.02.2016 г.

18. Декларации - образец 6 за здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд, държавно обществено осигуряване и данък върху доходите и приравнените на тях правоотношения с №220021602414820/19.03.2016 г., за периода от 01.02.2016 г. - 29.02.2016 г., с дата на доброволно плащане през м.03.2016 г.

19. Декларации - образец 6 за здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд, държавно обществено осигуряване и данък върху доходите и приравнените на тях правоотношения с 220021603542616/19.04.2016 г., за периода от 01.03.2016-31.03.2016 г., с дата на доброволно плащане през м.04.2016 г.

20. Декларации - образец 6 за здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд, държавно обществено осигуряване и данък върху доходите и приравнените на тях правоотношения с №220021604948508/24.05.2016 г., за периода от 01.04.2016 г. -30.04.2016 г., с дата на доброволно плащане през м.05.2016 г.

21. Декларации - образец 6 за здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд, държавно обществено осигуряване и данък върху доходите и приравнените на тях правоотношения с №220021605394855/14.06.2016 г., за периода от 01.05.2016 г. -31.05.2016г., с дата на доброволно плащане през м.06.2016 г.

22. Декларации - образец 6 за здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд, държавно обществено осигуряване и данък върху доходите и приравнените на тях правоотношения с №220021606477300/19.07.2016 г., за периода от 01.06.2016 г. -30.06.2016 г., с дата на доброволно плащане през м.07.2016 г.

23. Декларации - образец 6 за здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд, държавно обществено осигуряване и данък върху доходите и приравнените на тях правоотношения с №220021607152013/13.08.2016 г., за периода от 01.07.2016 г.-31.07.2016 г., с дата на доброволно плащане през м.08.2016 г.

24. Декларация по ЗДДС с № 22102409036/14.01.2015 г., № 22102413339/07.02.2015 г., № 22102444004/13.03.2015 г., № 22102461865/08.04.2015 г., № 22102484967/12.05.2015 г., № 22102505613/10.06.2015 г., № 22102531543/13.07.2015 г., № 22102557243/13.08.2015 г., № 22102573775/11.09.2015 г., № 22102592333/10.10.2015 г., № 221026915311/10.11.2015 г., № 22102636104/09.12.2015 г., с дата на доброволно изпълнение през 2015 г.

25. Декларация по ЗДДС с № 22102668609/13.01.2016 г., № 22102693721/13.02.2016 г., № 22102715001/12.03.2016 г., № 22102743519/14.04.2016 г., № 22102757531/12.05.2016 г., № 22102784387/13.06.2016 г., № 22102810309/13.07.2016 г., № 22102833879/12.08.2016 г., с дата на доброволно изпълнение до м. 08. 2016 г.

26. Данъчна декларация по ЗКПО с № 2210И0187348/22.02.2015 г. с дата на доброволно изпълнение през 2015 г.

27. Декларация/данък върху доходите на ФЛ – свободни професии с № 2210И0218187/14.04.2015 г. за периода 01.01.2015 г. – 31.03.2015 г. с дата на доброволно изпълнение през 2015 г.

28. Декларация/данък върху доходите на ФЛ – свободни професии с № 2210И0233973/05.07.2015 г. за периода 01.04.2015 г. – 30.06.2015 г. с дата на доброволно изпълнение през 2015 г.

29. Декларация/данък върху доходите на ФЛ – свободни професии с № 2210И0255372/20.01.2016 г. за периода 01.10.2015 г. – 31.12.2015 г. с дата на доброволно изпълнение през м. 02.2016 г.

30. Декларация/данък върху доходите на ФЛ – свободни професии с № 2210И0276059/18.03.2016 г. за периода 01.01.2015 г. – 31.12.2015 г. с дата на доброволно изпълнение през м. 03.2016 г.

31. Декларация/данък върху доходите на ФЛ – свободни професии с № 2210И0300545/14.04.2016 г. за периода 01.10.2016 г. – 31.03.2016 г. с дата на доброволно изпълнение през м. 05.2016 г.

32. Декларация/данък върху доходите на ФЛ – свободни професии с № 2210И0317856/13.07.2016 г. за периода 01.04.2016 г. – 30.06.2016 г. с дата на доброволно изпълнение през м. 08.2016 г.

Разпореждането е получено на 15.08.2025 г. и е обжалвано пред Директора на ТД на НАП С. с жалба от 21.08.2025 г.

С решение ПИ-289/01.09.2025 г. на Директора на ТД на НАП С. жалбата на дружеството е оставена без уважение. Анализирани са институтът на давността /чл. 171, ал. 1 и ал. 2 ДОПК/, като се съобразява разликата в спирането и прекъсването й. Посочено е, че абсолютната давност по чл. 171, ал. 2 от ДОПК не се прилага съобразно Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. /ЗМДВИП/, обнародван в бр. 28 на „Държавен вестник“ от 24.03.2020 г. Съгласно § 29, т. 1 от ПЗР на Закона до отмяна на извънредното положение срокът по чл. 171, ал. 2 от ДОПК не се прилага, а съгласно т. 2 от същия параграф, освен в случаите на чл. 172, ал. 1 от ДОПК, давността спира да тече и за времето на извънредното положение. Цитираните разпоредби на § 29 от ПЗР на ЗМДВИП дават основание да се приеме, че от 24.03.2020 г., когато влизат в сила, до края на обявеното извънредно положение срокът по чл. 171, ал. 2 от ДОПК не тече. Отделно, в § 13 от ЗИД на Закона за здравето /обн., ДВ, бр. 44 от 13.05.2020 г./ е регламентирано, че сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение, продължават да текат след изтичане на 7 дни от обнародването на този закон в „Държавен вестник“. Следователно, срокът по чл. 171, ал. 2 от ДОПК, който е спрял на 24.03.2020 г., започва да тече отново от 22.05.2020 г. и предвид изричната разпоредба, че до края на извънредното положение 10-годишният давностен срок не се прилага, то същият следва да бъде удължаван с периода 24.03.2020 г. - 22.05.2020 г. /59 дни/.

Анализирана е приложимата правна уредба относно осигурителните вноски /Фонд ДОО, НЗОК/, като се посочва, че за вноските, със срок за доброволно изпълнение през 2016 г., срокът по чл. 171, ал. 1 ДОПК започва да тече на 01.01.2017 г. и изтича на 01.01.2022 г. В случая в петгодишния давностен период е предприето първото надлежно действие по отношение спиране изтичането на давността по чл. 172, ал. 1 от ДОПК - издаването на ПНОМ на основание чл. 195 от ДОПК № С160022-022-0021188 от 01.09.2016 г., с което са наложени обезпечителни мерки - запор върху банкови сметки в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД и „БЪЛГАРСКА БАНКА ЗА РАЗВИТИЕ“ АД. Съответните запорни съобщения с изходящ номер са връчени на банковите институции на 02.09.2016 г. и на 07.09.2016 г., видно от постъпилите отговори, от които дати запорите на банковите сметки се считат за наложени на основание чл. 202, ал. 1 ДОПК, следователно давността е спряна и 5-годишният давностен срок не тече. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК спирането на давността не е ограничено със срок, поради което следвало да се приеме, че към момента на предприемане на последващите действия по

обезпечаване и принудително събиране на задълженията - постановление за налагане на обезпечителни мерки с изходящ номер от 01.09.2016 г., с което на 02.09.2016 г. и 07.09.2016 г. са наложени запори върху банкови сметки, находящи се в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД и „БЪЛГАРСКА БАНКА ЗА РАЗВИТИЕ“ АД, давността била спирана. Не бил изтекъл и абсолютният десетгодишен давностен срок.

Прието е, че тъй като в изпълнителното дело има лихви като самостоятелно задължение, давностните срокове при тях са приложими по идентичен начин, като за главно/основно задължение. За неплатените в законоустановените срокове публични задължения се дължи лихва в размер, определен в Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни вземания. Вземането за лихви възниква от момента на изискуемостта на главното вземане. Изложено е, че лихвата като подневно вземане (обезщетение за всеки отделен ден от годината) за забавата в плащането на дължимо публично вземане, представлява самостоятелно вземане, което е от значение за тяхното събиране. Съгласно разпоредбата на чл. 162, ал. 2, т. 9 от ДОПК публични вземания са лихвите за вземанията по т. 1-8. Обстоятелството, че акцесорното вземане за лихва следва характера на главното се извежда посредством логическото тълкуване на разпоредбата на чл. 169, ал. 8 от ДОПК, според която след образуване на изпълнителното дело „публичните вземания се погасяват в следната последователност: разноски, главница, лихви“.

В решението е отбелязано, че всички гореописани действия по принудително изпълнение са връчени на съответния адресат, видно от постъпилите отговори и съгласно мотивите на Тълкувателно решение № 7/15.04.2021 г., постановено по тълк. дело № 8/2019 г. на ВАС, са предприети същински действия по принудително изпълнение, спиращи давността.

Решението е връчено на 04.09.2025 г.

Административен съд – София град, въз основа на така установената фактическа обстановка, формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, подадена в срока по чл. 268, ал. 1 ДОПК от лице с правен интерес срещу индивидуален административен акт, който го засяга неблагоприятно и подлежи на оспорване.

Разгледана по същество, е неоснователна.

На първо място, разпореждане с изх. № C250022-137-0004544/15.08.2025 г. е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Съгласно чл. 167 ДОПК публичният изпълнител е органът, който извършва действията по обезпечаване и принудително събиране на публични вземания. Разпореждането е постановено в писмена форма, съдържа фактическите и правни основания за отказа и е индивидуализирано по издател, дата, номер, адресат и предмет. С оглед представената заповед № 2084/19.11.2015 г. на директора на ТД на НАП, са неоснователни доводите на жалбоподателя за липса на компетентност на издателя на разпореждането.

Решението на директора на ТД на НАП С. е издадено от компетентния горестоящ административен орган в производството по чл. 266 и чл. 267 ДОПК. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на лицето, което е оспорило действията на публичния изпълнител.

Спорът между страните е материалноправен и се свежда до това дали към датата на подаване на възражението - 04.08.2025 г., процесните публични задължения са погасени по 5-годишната давност по чл. 171, ал. 1 ДОПК, или давността е спряна на основание чл. 172, ал. 1, т. 5 ДОПК поради наложени обезпечителни мерки.

Съгласно чл. 171, ал. 1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Съгласно чл. 171,

ал. 2 ДОПК с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания, независимо от спирането или прекъсването на давността, освен в изрично предвидените от закона случаи. Съгласно чл. 172, ал. 1, т. 5 ДОПК давността спира с налагането на обезпечителни мерки. Съгласно чл. 172, ал. 2 ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение.

Следователно законът ясно разграничава спиране и прекъсване на давността. При спиране изтеклият до настъпване на спиращото основание срок се запазва, но давностният срок не тече за времето, през което трае основанието за спиране. При прекъсване изтеклият срок се заличава и започва да тече нов давностен срок. В настоящия случай административният орган не е приел, че давността е прекъсната с образуване на изпълнителното дело или с изпращане на съобщение за доброволно изпълнение, а е приел, че давността е спряна поради налагане на обезпечителни мерки. Поради това доводите на жалбоподателя, основани на Тълкувателно решение № 7/15.04.2021 г., следва да бъдат преценени именно през това разграничение.

С цитираното тълкувателно решение Общото събрание на съдиите от Първа и Втора колегия на ВАС е приело, че образуването на изпълнително дело по реда на чл. 220, ал. 1 ДОПК и съобщението по чл. 221, ал. 1 ДОПК не прекъсват давността. В мотивите е направено разграничение между предварителния стадий на изпълнителното производство, в който се образува изпълнителното дело и се изпраща съобщение за доброволно изпълнение, и същинския стадий, в който се предприемат конкретни действия по принудително изпълнение чрез изпълнителните способности по чл. 215, ал. 1 ДОПК. Посоченото тълкувателно решение обаче не разглежда правния ефект на наложени обезпечителни мерки по чл. 195 и сл. ДОПК като основание за спиране на давността по чл. 172, ал. 1, т. 5 ДОПК. То не въвежда общо изискване всяко постановление за налагане на обезпечителни мерки да е връчено на длъжника като условие за настъпване на спиращия ефект по чл. 172, ал. 1, т. 5 ДОПК.

В случая по административната преписка не е налице само формално издаване на постановление за обезпечителни мерки. Напротив, доказано е, че въз основа на постановление с изх. № С160022-022-0021188/01.09.2016 г. са изпратени заповрни съобщения до банкови институции. Налице са отговори от банките, че заповрите са наложени на 02.09.2016 г. и на 07.09.2016 г.

По този начин са налице ефективно наложени обезпечителни мерки по смисъла на ДОПК. Именно налагането на обезпечителната мярка е юридическият факт, с който законът свързва спирането на давността по чл. 172, ал. 1, т. 5 ДОПК. Връчването на постановлението на длъжника има значение за упражняване на правото му на обжалване по чл. 197 ДОПК, но не е конститутивен елемент от фактическия състав на спирането на давността по чл. 172, ал. 1, т. 5 ДОПК, когато от доказателствата по преписката се установява, че обезпечителната мярка е действително наложена върху конкретно имущество/вземане.

Изводът е в съответствие и със съдебна практика, според която при наложена обезпечителна мярка заповр върху банкова сметка и наличен отговор от банката, че сметките са блокирани, е налице ефективно наложена обезпечителна мярка, която спира давността по чл. 172, ал. 1, т. 5 ДОПК.

Неоснователно е възражението, че липсата на доказателства за лично връчване на постановление с изх. № С160022-022-0021188/01.09.2016 г. на жалбоподателя изключва спирането на давността. На първо място, разпоредбата на чл. 172, ал. 1, т. 5 ДОПК свързва спирането с „налагането“ на обезпечителната мярка, а не с връчването на постановлението на длъжника.

Неоснователно е и възражението, заявено в съдебно заседание, че представеното постановление

не е подписано от издателя. По делото са представени заверени копия от административната преписка, съдържащи индивидуализирани актове по номер, дата, издател, адресат, правно основание, размер на обезпечаваното вземане и конкретно наложени мерки. Съществуването на постановленията и тяхното изпълнение се потвърждава от последващите заповни съобщения и отговорите на третите задължени лица/компетентните органи, че заповните са наложени. Жалбоподателят не ангажира доказателства, които да обортят официалната доказателствена сила на приложената административна преписка или да установят, че постановленията не са издадени от посочените в тях публични изпълнители. Само по себе си обстоятелството, че представеното по делото копие не съдържа видим собственоръчен подпис, не обосновава извод за липса на валидно волеизявление на публичния изпълнител, още повече когато актът е бил приведен в изпълнение и въз основа на него са възникнали правни последици спрямо банки и регистърния орган.

По отношение на отделните процесни задължения следва да се има предвид следното:

За задълженията със срок за доброволно изпълнение през 2015 г. 5-годишната давност по чл. 171, ал. 1 ДОПК е започнала да тече от 01.01.2016 г. При липса на спиране или прекъсване този срок би изтекъл през 2021 г., съобразно и спирането на сроковете по време на извънредното положение. В случая обаче преди изтичането му, на 01.09.2016 г., е издадено постановление за налагане на обезпечителни мерки, въз основа на което са наложени заповни по банкови сметки. Следователно давността е спряна и към 15.08.2025 г. не е изтекла.

За задълженията със срок за доброволно изпълнение през 2016 г. давността по чл. 171, ал. 1 ДОПК е започнала да тече от 01.01.2017 г. И по отношение на тях към 01.09.2016 г. е била наложена обезпечителна мярка по изпълнителното дело, поради което 5-годишният давностен срок е спрян преди изтичането му.

Липсват доказателства наложените обезпечителни мерки с постановление с изх. № С160022-022-0021188/01.09.2016 г. да са отменени или да е отпаднало основанието за спиране.

Не е изтекла и абсолютната 10-годишна давност по чл. 171, ал. 2 ДОПК. За най-ранните задължения, свързани с 2015 г., началният момент за абсолютната давност е 01.01.2016 г. Към датата на възражението - 04.08.2025 г., 10-годишният срок не е изтекъл. Още по-малко е изтекъл този срок за задълженията за 2016 г., за които началният момент е 01.01.2017 г. Към това следва да се добави и нормативното спиране на сроковете по време на извънредното положение през 2020 г., отчетено от административния орган. При всички случаи към датата на подаване на възражението по чл. 171 и чл. 173 ДОПК не е настъпило погасяване по абсолютна давност.

Съдът намира, че административният орган правилно е приложил материалния закон. По делото са установени публични задължения, подлежащи на събиране по изпълнително дело № 22150023171/2015 г.; установено е, че спрямо длъжника са наложени обезпечителни мерки, които не са отменени; установено е, че тези мерки са били ефективно реализирани чрез заповни съобщения и отговори на банки. При тези факти е налице основание за спиране на давността по чл. 172, ал. 1, т. 5 ДОПК, поради което публичният изпълнител законосъобразно е отказал да отпише задълженията като погасени по давност.

С оглед изложеното, жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна. На основание чл. 143, ал. 3 АПК, във връзка с § 2 от ДР на ДОПК, чл. 78, ал. 8 ГПК, чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ТД на НАП С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро, предвид фактическата и правна сложност на делото, проведеното едно съдебно заседание и извършената процесуална защита от юрисконсулт.

Така мотивиран, Административен съд – София град, I отделение 46-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „КАВИРА ДИЗАЙН“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя В. К. М., срещу решение № ПИ-289/01.079.2025 г. на директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане с изх. № С250022-137-0004544/15.08.2025 г., издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „КАВИРА ДИЗАЙН“ ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите - Териториална дирекция С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл. 268, ал. 2 ДОПК.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание § 2 ДР на ДОПК във връзка с чл. 138, ал. 3 АПК.

Съдия: